

prima instanță: V. Negrru

instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi

Judecătorii Iuliana Oprea, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Lamar Prim”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Lamar Prim” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat Societatea cu răspundere limitată „Lamar Prim” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 20 februarie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 17 februarie 2014, SRL „Lamar Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că în temeiul Actului de control tematic nr. 1-628317 din 22 august 2013 al Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău și Raportului de examinare tehnico-științifică nr. 4128 din 23 iulie 2013 întocmit de Direcția tehnico-criminalistică și expertize judiciare Centru a IGP, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău nr. 2912/3/10 din 17 septembrie 2013, SRL „Lamar Prim” a fost sancționată în baza art. 262 Cod fiscal, cu amendă în sumă de 50000 lei.

Susține că nefiind de acord cu actul de control menționat, la 11 septembrie 2013 a adresat către Inspectoratul Fiscal de Stat Chișinău o cerere prin care a exprimat dezacordul asupra acestuia, dar aceasta a rămas nesoluționată.

Menționează reclamantul că la 07 septembrie 2013 a contestat la Inspectoratul Fiscal de Stat Chișinău decizia nr. 2912/3/10 din 17 septembrie 2013, însă prin decizia nr. 716 din 26 noiembrie 2013 aceasta a fost menținută.

Ulterior, la 11 decembrie 2013, decizia nr. 2912/3/10 din 17 septembrie 2013 a fost contestată la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, însă prin decizia nr. 25 din 16 ianuarie 2014, decizia de sancționare la fel a fost menținută.

Cu deciziile sus indicate nu este de acord și le consideră nejustificate și neîntemeiate.

Prin urmare, solicită SRL „Lamar Prim” anularea deciziei de sancționare a Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău nr. 2912/3/10 din 17 septembrie 2013, a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Chișinău nr. 716 din 26 noiembrie 2013 și a deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 25 din 16 ianuarie 2014.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 februarie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 a fost respins apelul declarat SRL „Lamar Prim” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 august 2015, în termenul prevăzut de lege, SRL „Lamar Prim” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudicare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră ilegale și nejustificate.

Invocă că instanțele inferioare au examinat cauza unilateral, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

La fel, menționează că prima instanță nu a citat legal Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, examinând cauza în lipsa acestuia.

La 25 august 2015, în adresa intimărilor a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Lamar Prim” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 08 septembrie 2015, intimatul Inspectoratul Fiscal de Stat Chișinău a depus referință solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Lamar Prim” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Lamar Prim”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Lamar Prim” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Iuliana Oprea

Liliana Catan